

МІЖНАРОДНИЙ ЗЛОЧИН НА ДОНБАСІ: ДУХОВНИЙ ГЕНОЦИД ПРОТИ УКРАЇНЦІВ. ЗВЕРНЕННЯ¹ УЧАСНИКІВ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ НАПН УКРАЇНИ

ДО МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ,
*які провадять діяльність в Україні щодо врегулювання
конфлікту на Донбасі*

Чотири роки поспіль на сході України триває неоголошена війна, яку розв'язали Російська Федерація та її поплічники проти українського народу. Тисячі вбитих і поранених українських воїнів, численні жертви серед цивільного населення – така статистика жорстокої агресії Росії проти нашої країни.

На окупованій території Луганської та Донецької областей покоління молодих українців опинилося поза межами правового й освітнього простору України та стало заручником злочинної пропаганди. В альтернативній інформаційній реальності цілеспрямовано знищується національна, державна, українська громадянська ідентичність; уражується масова та індивідуальна свідомість, трансформуються психіка, погляди, думки, ціннісні орієнтації, стереотипи, поведінка, відносини між людьми; розпалюється ненависть до України, українців та всього українського; спотворюються уявлення про історію, культуру, мову українського народу. На цих територіях зафіксовано випадки, коли за інакшомислення, використання державної мови та символіки молодих громадян піддають переслідуванню, катуванню, позбавляють волі і, навіть, життя.

Отже, внаслідок військової та інформаційної агресії Російської Федерації проти України склалася ситуація, коли на тимчасово окупованій території грубо порушуються права людини та права дитини, закріплені в міжнародних і вітчизняних правових документах: Загальній декларації прав людини (1948), Декларації прав дитини (1959), Міжнародному пакті про громадянські та політичні права (1966), Конвенції ООН про права дитини (1989), Європейській Конвенції про захист прав людини й основних свобод (1950), Конституції України (1996), Законі України «Про охорону дитинства» (2001) та ін.

Вважаємо, що в ХХІ столітті Російська Федерація розгорнула духовний геноцид проти українців, що трактується як міжнародний злочин, змістом якого є порушення права на життя та достатній життєвий рівень; придушення свободи слова і думки, совісті й релігії; знищення української історичної пам'яті, мови, пам'яток історії та культури тощо.

Зокрема, вкажемо на такі фактори і засоби, використовуючи які окупаційні адміністрації ОРДЛО за підтримки Російської Федерації здійснюють свій вплив у соціальній сфері на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей (див. вріз на С. 8).

¹ Укладач О. Виговська.

СОЦІАЛЬНА СФЕРА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ:

фактори і засоби впливу окупаційних адміністрацій

● перетворення шкіл на інструмент ідеологічної обробки дітей:

● усю освітню систему ґрунтовано на постулаті «народ Донбасу» – частина «руського міра», що відбирає у дітей право на якісну освіту;

● проросійське виховання здійснюють за підручниками московських видавництв, що поступають з РФ так званими «гуманітарними конвоями»;

● звичні для школярів українські навчальні предмети замінюють новими, на кшталт «Історії Вітчизни», яка поєднує історію Російської держави та рідного краю – Донбасу;

● новітня історія України має прокремлівську інтерпретацію, зокрема стосовно Євромайдану, анексії Криму, російської інтервенції, проголошення так званих «народних республік» тощо;

● до шкільної програми введено обов'язкові навчальні предмети «Уроки громадянськості Донбасу» і «Початкова військова і медико-санітарна підготовка», зміст яких спрямовано на виховання «патріотів ДНР/ЛНР» і розпалювання ненависті до України та її громадян;

● ідеологічна наруга над учнями і тотальний контроль над учителями;

● уведено обов'язкові заняття з вогневої та стрийової підготовки з єдиною подальшою перспективою для молоді – «ополчення»;

● створено численні дитячі «добровольчі батальйони», «кадетські корпуси», «військово-патріотичні табори», до яких залучають дітей віком від 10 до 17 років для застосування набутих навичок у реальних бойових або розвідувальних діях;

● демографічна катастрофа:

● удвічі знизилася народжуваність, зменшилася кількість молодого населення;

● відбулося скорочення населення віком від 20 до 39 років – приблизно на 27%, тоді як кількість населення віком від 40 до 59 років зростає майже до 35%, а віком 60 років і старше – до 28%, що на третину перевищує відповідний показник у мирних регіонах України;

● зростає тенденція до прихованої смертності.

Ситуація, що склалася у системі освіти на тимчасово окупованих територіях Донецької і Луганської областей внаслідок пропагандистського процесу, поглиблює негативні наслідки військової агресії РФ та ускладнює подальшу реінтеграцію непідконтрольних територій.

На підставі зазначеного, ми, учасники загальних зборів Національної академії педагогічних наук України, звертаємося до представників усіх міжнародних організацій, які провадять діяльність щодо врегулювання конфлікту на сході України (спостереження за режимом припинення вогню, забезпечення переселенців з окупованих територій, гуманітарна допомога та ін.) із проханням розширити напрями своєї активності для припинення й недопущення духовного геноциду молодого покоління на тимчасово окупованих територіях Луганської та Донецької областей.

**Прийнято одностайно
Загальними зборами НАПН України
23 березня 2018 р.**

БЕЖЕНЕЦ

Темнота за окном, только звезды и ветер,
Только ночь и тревога, только злоба и боль,
И крушение планов, что когда-то наметил,
То, чего ты достиг, в результате-то – ноль.
Недалеко твой дом, но туда нет дороги,
Перекрыты пути, может быть навсегда,
Обивать тебе долго чужие пороги,
Провожать тебе долго туда поезда.
Может, стоило все же, наступивши

на гордость,

Позабить все, чем жил, чем гордился всегда,
Но ведь *есть же такое понятие – совесть*,
И не даст она так поступить никогда.

Птицы в небе кричат, направляя путь к югу,
И прощаются с этой благодатной землей,
Обещают они и себе, и друг другу,
Что вернуться сюда, что вернуться домой.

И ты тоже, как птицы, веришь в то,

что вернешься,

Что все будет в порядке и в душе, и в стране,
И что солнцу не раз ты ещё улыбнешься,

Оправдают тебя в непонятной вине.

*Ведь ты жил – по душе, как умел и хотелось,
Никого не предал, никого не убил,*

С интересом ты жил, пусть иной раз

не пелось,

Ты всегда был уверен, что по совести жил.

Выбор делал не ты, а вот кто – непонятно,

Кто-то бросил тебя в перекрестье дорог,

И с тех пор тебе снится дорога обратно,

По снегу босиком побегал, если б мог.

Снова ночь, снова дождь, снова ветер

и листья,

Снова смотришь в окно, и не видно пути,

И гудит голова, и тревожатся мысли,

Но ведь будет рассвет, он ещё впереди.

23 сентября 2014 г.

ЗЕЛЕНОВ Євгеній Анатолійович,

доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки СНУ ім. В. Даля (м. Северодонецьк). Автор вірша – луганчанин, сьогоднішній статус в країні: тимчасово (вже як 4 роки, іде 5-й...!?) переміщена особа.

